

UŽMIRŠTAS POLITIKAS

Petras Juknevičius

Nepagrįstai užmirštų mūsų politikų gretai priklauso advokatas Kazimieras Vizboras. Gimė jis 1872 m. birželio 1 d. Pane-

vėžio apskr. Subačiaus valsč., Dudiškių kaime. Čia jo tėvas turėjo nusipirkęs palivarkėlį. Skaityti pramoko namuose. 1882 m. įstojo į Šiaulių gimnaziją, nuo 1889 m. persikėlė į Mintaujos gimnaziją. 1895 m. įstojo į Odesos universitetą studijuoti teisės. 1900 m. baigęs mokslus pradėjo dirbti Odesos teisme. Norėdamas būti arčiau Lietuvos, 1901 m. persikėlė gyventi į Rygą ir dirbo Rygos apygardos teisme. 1907 m. gavo prisiekusio advokato teises. Nuo 1917 m. K. Vizboras dirbo Vidžemės turtų rūmuose. Paskirtas Finansų ministerijos atstovu į Antrąją Šiaurės fronto likvidacijos komisiją, užsivilkė pulkininko uniformą ir išvyko gyventi į Dorpatą. 1918 m. pavasarį grįžęs į Rygą, netrukus išvyksta į Vilnių. Jis paskiriamas Lietuvos Tarybos valdininku ypatingiems reikalams. Dirba prie Lietuvos herbo ir vėliavos projektų. Pirmajame Lietuvos vyriausybės ministrų kabinete buvo ypatingu valdininku, faktiškai ėjo ministro be portfelio pareigas. 1919 m. jis — Lietuvos misijos narys Londone. Tų pačių metų rudenį K. Vizboras pakviestas dirbti Lietuvos pasiuntinybėje Rygoje. Pradžioje dirbo pirmuoju pasiuntinybės sekretoriumi, vėliau — juriskonsultu. 1925 m. K. Vizboras paskirtas Lietuvos Respublikos konsulu Rygoje. Dirbo iki 1926 m. gruodžio 1 d.

Plati ir įvairiapusė K. Vizboro visuomeninė veikla. Nuo 1901 m. jis Rygoje dirbo lietuvių labdaros draugijose. 1904 m. jis įkūrė „Kanklių“ kultūros draugija ir buvo ilgametis jos pirmininkas. 1906 m. jis buvo vienas iš „Žvaigždės“ švietimo draugijos steigėjų, buvo jos pirmininku. Nuo 1914 m. jis rūpinosi lietuvių karo pabėgėlių šalpa. 1923 m. K. Vizboras buvo vienas iš Rygos lietuvių gimnazijos steigėjų. 1921—1936 m. jis priklausė latvių-lietuvių vienybės draugijai ir t. t. 1927 m. jis apdovanotas Latvijos 3-jų žvaigždžių ordinu.

1940 m. K. Vizboras su šeima išvyko į Vokietiją. Žuvo jis ne visai aiškiais aplinkybėmis 1942 m. plaukdamas į Vokietiją.

K. Vizboras 1905 m. vedė Šarlotą Emą Gertrūdą Jakobsonaitę (Jakobson). Turėjo du sūnus. Vyresnysis Algirdas-Feliksas, sulaukęs septynerių metų, Pirmojo pasaulinio karo metais mirė nuo kraujo užkrėtimo. Jaunesnysis Viktoras-Vytautas gyveno Prancūzijoje.